

Lakatos Mária Csomma

A telepről egy új utcában Visszaemlékezésem a kiköltözésről

Először is, én is éltem vályogos házban, amiben felnőttem, és nagyon szerettem, és nagyon jó élmények maradtak meg bennem. Mert hiába vályogos volt, kicsi, de tiszta és szeretettel, boldogsággal teljes ház volt. De évek múltán anyukám és apukám kaptak lehetőséget az államtól szocpolos építkezésre. Egy vállalkozó kivitelezte az építkezést, a szüleim csak aláírták papírt. Így építettek nekik egy 3 és fél szobás házat fürdőszobával, aminek nagyon örültünk a testvéreimmel. Évek múltán férjhez mentem, és anyukámnál laktunk 6 évig. Hat év után elkezdtünk építkezni anyósomékkal, aminek nagyon örültem, de szomorú is voltam, mert még soha nem éltem külön anyukáméktól.

A felépült kisházban is laktunk 5 évig, majd elkezdtünk keresni egy nagyobb házat, de nem a telepen, hogy a gyerekek jobb körülmények között tudjanak élni, és nagyobb házban. Majd, amikor sikerült találni, találkoztunk a tulajjal, aki persze magyar, de őt nem zavarta az, hogy mi romák vagyunk. A szomszédokat sem zavarta, sőt nagyon barátságosak voltak – egy kivételével, aki egyből ezt mondta, és evvel kezdte, hogy na megint egy telepesei cigánnyal többen vagyunk az utcában. Mivelhogy már laktak abban az utcában romák. Amikor elköltöztünk a telepről, nagyon jó érzés volt bennem, de egy kicsit rossz is volt, hogy ott kellett hagynom a kisházamat. Mert nagyon szerettem ott lakni, hiába a telepen volt. Csakhogy a telep régebben nem így nézett ki a maihoz képest. Sokkal tisztább és rendezettebb volt.

Némelyik magyar embernek semmi sem jó, amit a roma emberek csinálnak. Az is baj, ha ki akarnak kerülni a cigánytelepről, de az is baj, ha kikerülnek onnan. Mert ha az utcájukba költözik egy roma család, azonnal kirakják a házukra, hogy „Eladó”! Sőt van olyan, hogy bele se egyezik valaki, hogy az utcába roma család költözzön. Persze tisztelet a kivételnek. És hogy voltam egy kicsit szomorú, amikor elköltöztem? Mert akárhova is költözünk, szebb házba vagy jobb környezetbe, de akkor is a telepen nőttünk fel, amit soha nem felejték el, bármilyen furcsa is ez némelyik magyarnak.